Wydanie G

Cena 15 gr

GAZETA POMORSKA

Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok V | Bydgoszcz, poniedziałek 22 grudnia 1952 r. | Nr 306 (1372)

Odsłonięcie tablicy pamiątkowej w liceum polskim w Paryżu

PARYŻ (PAP). W liceum polskim w Paryżu odbyła się w dniu 17 bm. uroczystość odsłonięcia tablicy pamiątkowej ku czci 10 uczniów i profesorów tej szkoły, którzy padli od kul hitlerowskich latem 1944 r. w okręgach Vercors i Lyonu w walce o wyzwolenie Francji.

Odsłonięcia tablicy dokonał charge d'affaires ambasady PRL w Paryżu, minister Ogrodziński, któremu towarzyszyli członkowie ambasady.

Na uroczystość przybyli przedstawiciele francuskiego ministerstwa oświaty i władz uniwersyteckich, świata naukowego, sekretarz generalny Towarzystwa Przyjaźni Francusko - Polskiej Noaro, liczni przedstawiciele organizacji b. kombatantów ruchu oporu, itd. oraz przedstawiciele prasy.

Depesza Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej do Józefa STALINA

Do

TOWARZYSZA JÓZEFA STALINA

Moskwa — Kreml

Z okazji 73 rocznicy Waszych urodzin przesyłamy Wam w imieniu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, w imieniu narodu polskiego budującego socjalizm — najserdeczniejsze życzenia długich lat życia i zdrowia dla dobra całej ludzkości.

W dniu Waszych urodzin naród polski łączy się z bratnimi narodami radzieckimi w głębokiej czci i miłości dla Waszej osoby — wielkiego bojownika o urzeczywistnienie najszlachetniejszych marzeń ludzkości, budowniczego komunizmu i Chorążego pokoju, wskazującego wszystkim wyzyskiwanym i uciemiężonym ludom drogę wyzwolenia i budowy nowego, szczęśliwego życia.

Z Waszą działalnością naród nasz łączy wyzwolenie naszej ojczyzny z hitlerowskiego jarzma, historyczny zwrot w dziejach naszego narodu i głęboką wiarę w zwycięstwo sił pokoju i postępu nad siłami wojny i barbarzyństwa.

Nauki i wskazania płynące z Waszych genialnych prac, przepojone Waszą myślą uchwały XIX Zjazdu sławnej KPZR, wypowiedziane przez Was na tym Zjeździe historyczne słowa są dla narodu polskiego drogowskazem i natchnieniem do wzmożonej walki o zbudowanie socjalizmu w naszym kraju, o zacieśnienie więzów braterskiej przyjaźni z narodami Związku Radzieckiego o zwiększenie wkładu naszego narodu do świętej walki o sprawę zachowania pokoju.

KOMITET CENTRALNY
POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

WZYWAMY NARODY ŚWIATA DO WALKI
o triumf ducha rokowań i porozumienia, o prawo ludzi do pokoju

Orędzie Kongresu Narodów w Obronie Pokoju

WIEDEŃ (PAP). — Kongres Narodów w Obronie Pokoju na swym końcowym posiedzeniu uchwalił następujące orędzie:

Światowa Rada Pokoju, zwołując Kongres Narodów w Obronie Pokoju, dała wyraz pragnieniu, aby zjednoczyć szlachetne wysiłki różnych ruchów, organizacji i kierunków, które pomimo rozbieżności w wielu sprawach dążą do porozumienia między narodami i wspólnie chcą walczyć w celu zapobieżenia wojnie i utrwalenia pokoju.

Nieskrępowana dyskusja wykazała zgodną wolę Kongresu położenia kresu polityce przemocy, która przynosi narodom największe nieszczęścia i kryje w sobie niebezpieczeństwo wtrącenia ludzkości w otchłań katastrofy.

Jesteśmy zdania, że między państwami nie ma takich rozbieżności, których nie można by uregulować w drodze rokowań. Dość już niszczenia miast i krajów, dość gromadzenia morderczych broni, dość głoszenia nienawiści i wzywania do wojny! Najwyższy czas, by przystąpić do rokowań, najwyższy czas, by osiągnąć porozumienie.

Zwracamy się do rządów pięciu wielkich mocarstw — Stanów Zjednoczonych, Związku Radzieckiego, Wielkiej Brytanii, Chińskiej Republiki Ludowej i Francji — od których w tak wielkiej mierze zależy pokój na świecie. Wzywamy je, aby niezwłocznie podjęły rokowania w sprawie zawarcia paktu pokoju.

Olbrzymia odpowiedzialność spoczywa na rządach pięciu wielkich mocarstw. Narody będą od nich oczekiwały odpowiedzi. Narody uczynią wszystko, aby duch rokowań zatriumfował.

Żądamy niezwłocznego zaprzestania wszelkich działań wojennych w Korei. Dopóki miasta obracane są w perzynę, dopóki trwa przelew krwi, nie ma żadnej możliwości porozumienia. Gdy działania wojenne zostaną przerwane, strony walczące będą mogły łatwiej osiągnąć porozumienia w spornych kwestiach.

Jesteśmy przekonani, iż nasze obiektywne słuszne i ludzkie żądanie spotka się z poparciem wszystkich ludzi dobrej woli.

Jednocześnie domagamy się niezwłocznego przerwania działań wojennych w Vietnamie, w Laosie, Kambadży i na Malajach oraz poszanowania bezspornego prawa narodów do niezawisłości.

Żądamy, aby zaniechano stosowania przemocy w celu zdławienia uzasadnionych dążeń do niezawisłości narodowej w takich krajach jak Tunis i Maroko.

Kongres Narodów w Obronie Pokoju proklamuje prawo wszystkich narodów do samodzielnego decydowania o swym losie i do wyboru własnego sposobu życia bez jakiejkolwiek ingerencji w ich wewnętrzne sprawy, niezależnie od tego, jak usiłowano by usprawiedliwić taką ingerencję. Niezawisłość narodowa wszystkich państw jest najpewniejszą gwarancją pokoju.

Protestujemy przeciwko wszelkiej dyskryminacji rasowej, która jest dla sumienia ludzkiego zniewagą i potęguje niebezpieczeństwo wojny,

Jesteśmy przekonani, że pakty wojenne do których silniejsze państwa wciągają słabsze oraz istnienie obcych baz i stacjonowanie obcych sił zbrojnych na terytorium innego kraju stanowią poważne zagrożenie bezpieczeństwa tego kraju, który wbrew swej woli może być wciągnięty do wojny. Jesteśmy przeto zdania, że państwo, które nie bierze udziału w żadnej koalicji i nie toleruje na swym terytorium żadnych wojsk obcych, musi być zabezpieczone przed groźbą jawnej lub ukrytej agresji.

(Ciąg dalszy na str. 2)

Depesza Prezesa Rady Ministrów Bolesława Bieruta do Józefa STALINA

Do

Przewodniczącego Rady Ministrów
Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
TOWARZYSZA JÓZEFA STALINA

Moskwa — Kreml

W dniu Waszych urodzin przesyłam Wam, drogi Towarzyszu Stalin, w imieniu narodu polskiego oraz Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i moim własnym, najserdeczniejsze pozdrowienia i życzenia.

Naród polski otacza Was czcią i miłością jako swego wielkiego przyjaciela i nauczyciela, z działalnością którego jako kierownika sławnej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Państwa Radzieckiego związane jest wyzwolenie oraz ugruntowanie niepodległości i bezpieczeństwa naszej Ojczyzny, jej osiągnięcia w budownictwie socjalizmu oraz stale pogłębiająca się przyjaźń polsko-radziecka, leżąca u podstaw rozkwitu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Pragnę zapewnić Was, że naród polski nie będzie szczędził wysiłków, aby wszechstronnie wzmacniać swój wkład do wspólnej walki naszych bratnich narodów oraz zacieśniać braterski sojusz ze Związkiem Radzieckim — ostoją pokoju i niepodległości narodów.

Gorąco Wam życzę, Towarzyszu Przewodniczący, długich lat życia i zdrowia dla dobra sprawy postępu i pokoju na całym świecie.

(—) BOLESŁAW BIERUT

Apel Kongresu Narodów w Obronie Pokoju do rządów pięciu wielkich mocarstw

WIEDEŃ (PAP). Na końcowym posiedzeniu Kongresu Narodów w Obronie Pokoju uchwalono następujący apel do rządów pięciu wielkich mocarstw:

Z każdym dniem staje się coraz bardziej nagląca konieczność zrezygnowania ze stosowania siły jako środka regulowania konfliktów międzynarodowych.

Już 600 milionów mężczyzn i kobiet we wszystkich krajach, w pełni świadomych odpowiedzialności za swe podpisy, złożyło je pod żądaniem podjęcia rokowań między pięcioma wielkimi mocarstwami w celu zawarcia paktu pokoju.

Przedstawiciele szeregu poważnych kierunków opinii publicznej również wypowiedzieli się za zrezygnowaniem z polityki siły — na rzecz polityki rokowań. Wyrażając wolę ludzkości, Kongres Narodów w Obronie Pokoju, który rozpoczął swe obrady 12 grudnia 1952 r., uroczyście wzywa rządy Stanów Zjednoczonych, Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Chińskiej Republiki Ludowej, Wielkiej Brytanii i Francji do podjęcia tych rokowań, od których zależy utrzymanie pokoju.

Porozumienie między pięcioma wielkimi mocarstwami, zawarcie paktu pokoju położy kres napięciu międzynarodowemu i uratuje świat przed największymi nieszczęściami.

Takie jest żądanie narodów.

Uroczysta akademia z okazji 73 rocznicy urodzin Józefa Stalina

WARSZAWA (PAP). W przededniu 73 rocznicy urodzin Józefa Stalina — 20 bm. — odbyła się w Teatrze Polskim w Warszawie uroczysta akademia zorganizowana przez Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

W prezydium akademii zajęli miejsca: Przewodniczący Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Bolesław Bierut, członkowie Biura Politycznego KC PZPR: Aleksander Zawadzki, Konstanty Rokossowski, Hilary Minc, Jakub Berman, Edward Ochab, Józef Cyrankiewicz, Franciszek Mazur, Zenon Nowak, Roman Zambrowski, Franciszek Jóźwiak, Stanisław Radkiewicz, Adam Rapacki, Władysław Dworakowski, Hilary Chełchowski, członkowie KC PZPR: Stefan Jędrychowski i Franciszek Fiedler, wiceprezes NKW ZSL — Stefan Ignar, przewodniczący CK SD — Wacław Barcikowski, wiceprzewodniczący CRZZ — Paweł Wojas, przewodniczący ZG ZMP — Stanisław Nowocień, sekretarz ZG ZSCh — Marian Jaworski, sekretarz KW PZPR — Władysław Matwin, przewodniczący prezydium Stoł. Rady Narodowej — Jerzy Albrecht, literat Jerzy Andrzejewski oraz przodownice pracy: Irena Samocka, Stanisława Szarlińska i Maria Żurawska.

Na akademii obecni byli członkowie Rady Państwa, członkowie Rządu, członkowie KC PZPR, przedstawiciele stronnictw politycznych, Wojska Polskiego, organizacji społecznych, przedstawiciele świata naukowego i kulturalnego oraz liczni przodownicy pracy.

Obecni byli charge d'affaires ZSRR — D. I. Zaikin oraz przedstawiciele dyplomatyczni państw zaprzyjaźnionych.

Nad prezydium na tle czerwieni jaśnieje bielą popiersie Wielkiego Stalina.

Po odegraniu hymnów narodowych Polski i ZSRR, akademię zagaił i przewodniczył jej, członek Biura Politycznego KC PZPR Aleksander Zawadzki.

Słowa zagajenia wywołują gorące owacje na cześć Chorążego pokoju, wielkiego Przyjaciela narodu polskiego — Józefa Stalina, na cześć Przewodniczącego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Prezesa Rady Ministrów Bolesława Bieruta, na cześć wieczystej przyjaźni polsko-radzieckiej.

Następnie członek KC PZPR Stefan Jędrychowski wygłosił referat obrazujący życie, walkę i genialny wkład myśli twórczej Józefa Stalina w naukę marksizmu-leninizmu. Słowa referatu wywołują wśród zebranych wielokrotną, gorącą manifestację uczuć miłości do genialnego Nauczyciela mas pracujących całego świata.

Z kolei depeszę KC PZPR do Józefa Stalina odczytuje sekretarz Komitetu Warszawskiego PZPR Władysław Matwin.

Słowa depeszy przyjmują zebrani długotrwałą potężną owacją. Zebrani stojąc wielokrotnie skandują: **„Stalin, Po-kój"**.

Część oficjalną akademii zakończono odśpiewaniem Międzynarodówki.

W części artystycznej wystąpili laureaci II Międzynarodowego Konkursu im. H. Wieniawskiego: Igor Ojstrach i Wanda Wiłkomirska, Orkiestra Filharmonii Warszawskiej, chór Polskiego Radia i Państwowej Opery Warszawskiej, artyści: Ryszarda Hanin i Czesław Wołłejko oraz zespół tańców ludowych ZPB im. Harnama w Łodzi.

Nowi laureaci Pokojowych Nagród Stalinowskich

MOSKWA (PAP). — Prasa moskiewska ogłasza następujący komunikat Komitetu Międzynarodowych Nagród Stalinowskich „za utrwalanie pokoju między narodami":

W dniach 17 i 20 grudnia odbyły się pod przewodnictwem członka Akademii D. W. Skobielcyna posiedzenia Komitetu Międzynarodowych Nagród Stalinowskich „za utrwalanie pokoju między narodami".

Komitet rozpatrzył zgłoszone wnioski o przyznanie Międzynarodowych Nagród Stalinowskich za rok bieżący i powziął uchwałę w tej sprawie.

Poniżej podajemy decyzję Komitetu w sprawie przyznania Międzynarodowych Nagród Stalinowskich „za utrwalanie pokoju między narodami" na rok 1952:

O przyznaniu Międzynarodowych Nagród Stalinowskich „za utrwalanie pokoju między narodami" na rok 1952. Decyzja Komitetu Międzynarodowych Nagród Stalinowskich „za utrwalanie pokoju między narodami" z dnia 20 grudnia 1952 r.

Za wybitne zasługi w dziedzinie walki o utrzymanie i utrwalanie pokoju przyznać Międzynarodowe Nagrody Stalinowskie „za utrwalanie pokoju między narodami" następującym przedstawicielom sił demokratycznych różnych krajów świata:

1. YVES FARGE (Francja);

2. SAIFUDDIN KICZLEW — przewodniczący Wszechindyjskiej Rady Pokoju;

3. ELISA BRANCO — działaczka Federacji Kobiet Brazylijskich;

4. PAUL ROBESON (USA);

5. JOHANNES BECHER — pisarz (Niemiecka Republika Demokratyczna);

6. JAMES ENDICOTT — duchowny (Kanada);

7. ILJA ERENBURG — pisarz (ZSRR).

Przewodniczący Komitetu — członek Akademii D. W. Skobielcyn, zastępcy przewodniczącego Komitetu: Kuo Mo - żo (Chiny), Louis Aragon (Francja), członkowie komitetu: M. Andersen — Nexö (Dania), John Bernal (Anglia), Pablo Nerudo (Chile), Jan Dembowski (Polska), Mihail Sadoweanu (Rumunia), A. A. Fadiejew (ZSRR).

Moskwa, dnia 20 grudnia 1952 r.

MOSKWA (PAP). — W niedzielnym numerze dziennika „Prawda", ukazał się artykuł członka Akademi Skobielcyna, przewodniczącego Komitetu Międzynarodowych Nagród Stalinowskich „za utrwalanie pokoju między narodami". W artykule tym, zatytułowanym: „Laureaci Stalinowskich Nagród Pokoju", czytamy co następuje:

(Ciąg dalszy na str. 2)

Nota Ministerstwa Spraw Zagranicznych do poselstwa Izraela w Warszawie

WARSZAWA (PAP). W dniu 19 grudnia br. Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesłało do poselstwa Izraela w Warszawie notę następującej treści:

Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesyła wyrazy szacunku Poselstwu Państwa Izrael i ma zaszczyt zakomunikować co następuje:

Zarówno prawo międzynarodowe, jak i uznane oraz stosowane zwyczaje międzynarodowe, regulują zakres normalnej działalności przedstawicielstw dyplomatycznych, które jak wiadomo mają za zadanie reprezentację i ochronę interesów swego państwa i swych obywateli wobec państwa, w którym są akredytowane. W żadnym razie nie należy do kompetencji przedstawicielstwa dyplomatycznego popieranie, pobudzanie do działalności lub inspirowanie jakichkolwiek ugrupowań politycznych w kraju, w którym wykonują swą działalność urzędową, jak również organizowanie emigracji obywateli tego kraju lub jej propagowanie.

Poselstwo Państwa Izrael, niestety, nie stosowało się do norm działalności, przewidzianej prawem i zwyczajami obowiązującymi wszystkie przedstawicielstwa dyplomatyczne. Poselstwo Państwa Izrael wykraczało poza ramy normalnych funkcji dyplomatycznych oraz nadużywało przywilejów dyplomatycznych dla działalności sprzecznej z obowiązującymi w stosunkach międzynarodowych zwyczajami i dobrymi obyczajami.

(Ciąg dalszy na str. 2)

Z kroniki dyplomatycznej

WARSZAWA (PAP). Prezes Rady Ministrów mianował Bolesława Gorońskiego podsekretarzem stanu w Ministerstwie Handlu Zagranicznego.

— o —

Muzeum wieku Oświecenia powstaje w Pałacu Łazienkowskim

WARSZAWA (PAP). Przy Muzeum Narodowym w Warszawie powstaje oddział pn. „Muzeum wieku Oświecenia w Polsce".

Nowa ta placówka muzealna, która mieścić się będzie w głównym Pałacu Łazienkowskim, zorganizowana zostanie w oparciu o materiały zebrane na Wystawie Wieku Oświecenia w Polsce.

Otwarcie oddziału Muzeum Narodowego nastąpi po zakończeniu prac konserwatorskich i adaptacyjnych w Pałacu Łazienkowskim.

Partyjne konferencje sprawozdawczo - wyborcze w województwie bydgoskim

W dniach 20 i 21 bm. odbyły się na terenie województwa bydgoskiego następujące partyjne konferencje sprawozdawczo-wyborcze: miejska — w Grudziądzu i powiatowe — w Wąbrzeźnie, Żninie, Mogilnie i Sępólnie.

W Grudziądzu konferencji przewodniczył tow. Jan Fabiszewski — redaktor grudziądzkiego oddziału „Gazety Pomorskiej", referat sprawozdawczy wygłosił I sekretarz KM tow. Henryk Molenda. W Wąbrzeźnie przewodniczącym konferencji był tow. Jan Reichel — przewodniczący Powiatowej Rady Związków Zawodowych, referat sprawozdawczy wygłosił tow. Stanisław Graczyk — I sekretarz KP. W Żninie — przewodniczył tow. H. Bogacki — członek egzekutywy Komitetu Fabrycznego Cukrowni Żnin, referat sprawozdawczy wygłosił tow. J. Tajewski — I sekretarz KP. W Mogilnie przewodniczącym konferencji był tow. Leon Chojnacki — wiceprzewodniczący Prez. PRN, referat sprawozdawczy wygłosił I sekretarz KP tow. Bolesław Baranowski.

Konferencje przebiegły pod znakiem dużej aktywności ze strony towarzyszy delegatów. I tak np. w Wąbrzeźnie udział w dyskusji wzięło 41 towarzyszy.

Wszystkie konferencje dokonały wyboru nowego składu Komitetów Powiatowych Wąbrzeźno, Mogilno, Sępólno i Komitetu Miejskiego Grudziądz.

W jednym z następnych numerów zamieścimy artykuł, poświęcony problemom, wysuniętym przez partyjne konferencje sprawozdawczo-wyborcze, jakie odbyły się w dniach 20 i 21 bm.

Na zdjęciu: Delegaci ZSRR na Kongresie Narodów. Od prawej: Wanda Wasilewska, J. Bielski i prof. dr N. Bazanowa na sali obrad.

CAF — Zyg. Wdowiński

Orędzie Kongresu Narodów w Obronie Pokoju

(Dokończenie ze str. 1)

Dwa ogniska ostatniej wojny kryją w sobie niebezpieczeństwo wywołania pożogi wojennej w Europie i w Azji. A przecież można i należy doprowadzić do pokojowego rozwiązania w drodze rokowań problemu niemieckiego i japońskiego. Uważamy za konieczne zawarcie w jak najkrótszym czasie traktatu pokojowego ze zjednoczonymi i demokratycznymi Niemcami, wykluczającego ich udział w sojuszu militarnym, wymierzonym przeciwko jakiemukolwiek krajowi, z Niemcami, w których nie będzie miejsca dla hitleryzmu i militaryzmu, winowajców nieszczęść, jakich doznała Europa. Proponujemy, aby z Japonią zawarty został traktat pokojowy, który położy kres jej okupacji, a narodowi japońskiemu pozwoli zająć miejsce we wspólnocie miłujących pokój narodów. Uważamy za konieczne wznowienie rokowań w sprawie traktatu państwowego dla Austrii, który uwolni ten kraj od obcej okupacji.

Wysłuchaliśmy sprawozdań wybitnych specjalistów z różnych krajów, którzy byli w Korei i w Chinach, o stosowaniu broni bakteriologicznej. Wstrząśnięci do głębi tymi sprawozdaniami, żądamy kategorycznie niezwłocznego zakazu wojen bakteriologicznych i przystąpienia wszystkich państw do Konwencji Genewskiej z roku 1925. Wielkie zdobycze nauki nie powinny służyć zagładzie milionów bezbronnych ludzi. Żądamy jednocześnie bezwzględnego zakazu broni atomowej, chemicznej i każdej innej broni masowej zagłady ludności cywilnej.

Potępiamy krótkowzroczność ludzi, którzy twierdzą, że wyścig zbrojeń sprzyja zwiększeniu bezpieczeństwa państw.

Jesteśmy zdania, że wyścig zbrojeń, wręcz przeciwnie, zwiększa zagrożenie wszystkich państw, zarówno wielkich jak i małych.

Wyrażając wolę narodów, domagamy się niezwłocznego podjęcia rokowań w sprawie słusznego, a nie jednostronnego rozbrojenia. Jesteśmy przekonani, że skuteczna kontrola międzynarodowa umożliwi przeprowadzenie powszechnego, równoczesnego, stopniowego i proporcjonalnego rozbrojenia.

Popieramy życzenia przedstawicieli wszystkich narodów, którzy domagają się niezwłocznego wznowienia wymiany między państwami dóbr materialnych i kulturalnych. Stawianie przeszkód międzynarodowej wymianie handlowej, wymianie osiągnięć na polu nauki, literatury i sztuki utrudnia wzrost dobrobytu i postęp ludzkości.

Jesteśmy zdania, że Karta NZ gwarantuje wszystkim państwom ich bezpieczeństwo, ale Karta ta, zarówno jeśli chodzi o jej ducha jak i literę, została pogwałcona. Domagamy się, aby Chińska Republika Ludowa zajęła w ONZ należne jej miejsce. Domagamy się również, aby do ONZ zostało przyjętych 14 państw, które dotychczas pozbawione są możności wypowiadania się na tym forum.

Domagamy się w końcu, aby ONZ stała się ponownie forum porozumiewania się rządów i aby nie zawodziła dłużej pokładanych w niej przez narody nadziei.

Narody — bez względu na panujący u nich ustrój społeczny i na ideały, którym hołdują — chcą żyć w pokoju. Wszystkie narody nienawidzą wojny. Wojna rzuca swój złowrogi cień na wszystkie kołyski. Narody mogą zmienić bieg wydarzeń i przywrócić ludziom ufność w pokojowe jutro.

Wzywamy narody świata do walki o triumf ducha rokowań i porozumienia, o prawo ludzi do pokoju.

Zasady obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych i mleka w 1953 roku

WARSZAWA (PAP). Uchwałami Rządu zostały ustalone normy obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych i mleka na 1953 rok.

I.

Obowiązkowe dostawy zwierząt rzeźnych i mleka, wprowadzone w 1952 roku, obejmowały tylko część roku. Obowiązkowe dostawy zwierząt rzeźnych, wprowadzone z dniem 1 lutego 1952 r., dotyczyły tylko 11 miesięcy, zaś obowiązkowe dostawy mleka, wprowadzone z dniem 1 maja 1952 r., dotyczyły tylko 8 miesięcy.

System obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych oraz mleka, wprowadzony na 1952 rok, duża pomoc państwa w paszach i węglu, szczególnie korzystne warunki skupu nadwyżek z dostaw ponadobowiązkowych stworzyły bodźce do rozszerzenia produkcji hodowlanej w gospodarstwach chłopskich.

Obowiązkowe dostawy, ustalone na poszczególne miesiące 1952 roku, pozwoliły na bardziej równomierne i systematyczne zaopatrzenie ludności miast w niezbędne ilości mleka, mięsa oraz ich przetworów.

Podstawowe zasady systemu obowiązkowych dostaw z 1952 roku zostają utrzymane i w 1953 roku.

Normy obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych, uchwalone przez Rząd na 1953 rok, zostały nieco zwiększone, gdyż obejmują cały rok i wprowadzają niezbędne poprawki między poszczególnymi powiatami, należącymi do jednego rejonu gospodarczego.

Podobnie jak w roku 1952 prowadzona będzie również i w 1953 roku pomoc hodowlana oraz stosowane będą lepsze warunki dla gospodarstw produkujących i dostarczających państwu nadwyżki towarowe ponad dostawy obowiązkowe.

Normy w obowiązkowych dostawach mleka na rok 1953 są faktycznie niższe, niżby to wynikało z przeliczenia 8-miesięcznej normy 1952 roku na 12 miesięcy.

Ustalone w oparciu o nowe normy zobowiązania w dostawach zwierząt rzeźnych i mleka są dalszym bodźcem w kierunku rozwoju produkcji hodowlanej w gospodarstwach rolnych oraz stanowią czynnik pełniejszego i lepszego zaopatrzenia miast.

Uwzględniając życzenia wielu chłopów, normy obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych i mleka na 1953 rok zostały podane jeszcze przed początkiem nowego roku, aby w ten sposób umożliwić gospodarstwom objętym dostawami obowiązkowymi odpowiednie przygotowanie się do produkcji hodowlanej i właściwe zabezpieczenie materiału wyjściowego (prosiąt).

II.

Równocześnie z uchwałami Rządu w sprawie norm na 1953 rok Rada Państwa zatwierdziła dekrety, przewidujące rozszerzenie systemu ulg w obowiązkowych dostawach dla gospodarstw posiadających na utrzymaniu większą ilość dzieci poniżej 14 lat oraz dla posiadaczy gospodarstw o gorszych glebach.

Posiadacze gospodarstw rolnych o obszarze nie przekraczającym 1 ha użytków rolnych, a mający na utrzymaniu troje lub więcej dzieci poniżej 14 lat, zwolnieni są od obowiązkowych dostaw mleka.

Dotychczas gospodarstwa rolne, posiadające więcej aniżeli 30 proc. ogólnego obszaru użytków rolnych w V i VI klasie, uprawnione były do korzystania z 20 proc. ulgi w dostawach zwierząt rzeźnych i mleka, przypadających od użytków rolnych w V i VI klasie. Taka ulga przysługiwać będzie w tym roku gospodarstwom, mającym od 30 proc. do 40 proc. użytków rolnych w V i VI klasie. Ulga dla gospodarstw rolnych, mających od 40 proc. do 50 procent użytków rolnych w V i VI klasie zwiększona została do 30 procent, a ulga dla gospodarstw posiadających powyżej połowy użytków rolnych w V i VI klasie zwiększona została do 40 proc. zobowiązania, przypadającego na V i VI klasę gruntów. Ulgi te w odróżnieniu do 1952 roku udzielane będą z urzędu już w chwili ustalenia wysokości dostaw obowiązkowych na 1953 rok, a nie dopiero na wniosek zobowiązanych, jak to było dotychczas.

Zwiększone zostały ulgi w obowiązkowych dostawach mleka dla posiadaczy gospodarstw do 5 włącznie ha użytków rolnych, mających na utrzymaniu troje dzieci poniżej 14 lat. Obniżenie obowiązkowych dostaw mleka dla tych gospodarstw wynosi obecnie 25 proc. zamiast 20 proc. obniżenia w 1952 r. Zwiększono również ulgi dla gospodarstw prowadzących wychów cieląt.

III.

Dotychczas w zasadzie wszystkie gospodarstwa zobowiązane były wykonać obowiązkowe dostawy zwierząt rzeźnych co najmniej w 70 proc. w trzodzie chlewnej. Utrzymując tę zasadę i na rok 1953, wprowadzone zostały jednocześnie wyjątkowe zasady dla gospodarstw, które uwzględniają kierunki produkcyjne w niektórych gospodarstwach chłopskich. Gospodarstwa, w których łąki i pastwiska stanowią co najmniej połowę ogólnego obszaru użytków rolnych i specjalizujące się w hodowli bydła mięsnego, owiec itp., mogą w 1953 roku wykonać obowiązkowe dostawy w dowolnych rodzajach zwierząt rzeźnych. Gospodarstwa o obszarze nie przekraczającym 5 ha użytków rolnych, a specjalizujące się w hodowli drobiu, mogą na podstawie zezwolenia władz wykonać obowiązkowe dostawy w drobiu.

IV.

W celu stworzenia najkorzystniejszych warunków dla wykonywania dostaw przez gospodarstwa chłopskie i jednocześnie w celu zabezpieczenia stałego i równomiernego zaopatrzenia miast w mięso i mleko oraz ich przetwory — przestrzegana będzie ściśle zasada uzgadniania z zainteresowanymi terminów dostaw na cały rok. Przy ustalaniu terminów dostawy zwierząt rzeźnych i mleka wzięte będą pod uwagę kwartalne i miesięczne wskaźniki sezonowości dostaw mleka i zwierząt rzeźnych. Z drugiej strony przestrzegana będzie zasada ustalania terminów w zależności od stanu pogłowia i możliwości produkcyjnych danego gospodarstwa itd. Terminarze dostaw uzgadniane będą z góry na cały rok na poszczególne miesiące.

Uzgadnianie terminów powinno być zakończone nie później niż do 28 grudnia br. Dla gospodarstw, których posiadacze nie zgłoszą się dla uzgodnienia terminów w gromadach, wyznaczone zostaną terminy dostaw przez władze ustalające wysokość obowiązkowych dostaw.

V.

Obowiązkowe dostawy zwierząt rzeźnych i mleka przyjmowane będą po dotychczas obowiązujących cenach. Za terminową dostawę trzody chlewnej przysługuje — jak w 1952 roku — prawo do nabycia węgla w ilości 2 kg za 1 kg dostarczonego żywca.

Nota Ministerstwa Spraw Zagranicznych do poselstwa Izraela w Warszawie

(Dokończenie ze str. 1)

Poselstwo usiłowało reprezentować wobec Państwa Polskiego nie tylko interesy Państwa Izrael i jego obywateli, co należy do funkcji Poselstwa, ale również pretendowało bezprawnie do występowania w imieniu obywateli polskich narodowości żydowskiej, wbrew zresztą ich życzeniom. Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nigdy nie stał na stanowisku, że Państwo Izrael reprezentuje jakiekolwiek inne interesy, niż interesy tego państwa i jego obywateli i z tego powodu odmówił jego Poselstwu w Warszawie uprawnień, które usiłowało sobie ono uzurpować, a których Rząd Polski nie mógł i nie ma zamiaru również i w przyszłości tolerować.

Ministerstwo przypomina w związku z tym swe oświadczenia wobec Poselstwa z dnia 30. 11. 1951 r., 7. 7. 1952 r., 25. 8. 1952 r., w których Ministerstwo podkreślało, że poszanowanie praw kraju urzędowania jest podstawową zasadą powszechnie przyjętych zwyczajów międzynarodowych, że zasada ta obowiązuje dyplomatów akredytowanych w Polsce i stosuje się w całej rozciągłości do dyplomatów Państwa Izrael oraz, że odchylenia od tej zasady nie będą tolerowane przez władze polskie.

Mimo tych ostrzeżeń Poselstwo Państwa Izrael w Warszawie usiłowało stać się ośrodkiem ideologicznym i organizacyjnym dla rozbitków organizacji syjonistycznych, zlikwidowanych już od dawna w Polsce. Dla tych organizacji reprezentujących interesy reakcyjnej burżuazji żydowskiej i będących z reguły ekspozyturą obcego kapitału, a w ostatnich latach związanych ściśle z imperializmem amerykańskim i wykonujących jego wrogie Polsce zlecenia, nie ma i nie może być miejsca w Polsce Ludowej. W wyniku bowiem przemian ustrojowych burżuazja w Polsce, włączając w to burżuazję żydowską, pozbawiona została swych pozycji politycznych. Polska Rzeczpospolita Ludowa całkowicie i w pełni zlikwidowała wszelki ucisk narodowy, rasowy i religijny zapewniając wszystkim swym obywatelom bez różnicy narodowości pełne równouprawnienie i jednakowe warunki rozwoju politycznego, gospodarczego i kulturalnego.

Perfidne próby i wysiłki, zmierzające do uaktywnienia szczątków organizacji syjonistycznych w Polsce Ludowej, napotykały i napotykać będą na zdecydowany odpór, podobnie jak próby wszelkich innych agentur imperializmu amerykańskiego, usiłujących podkopać pokojowe budownictwo w Polsce. Próby te skazane są na niepowodzenie przede wszystkim ze względu na postawę obywateli polskich narodowości żydowskiej, którzy włączyli się do pracy i budownictwa w Polsce.

Poselstwo wzywało do swych biur obywateli polskich narodowości żydowskiej, namawiając ich do wszczęcia starań o wyjazd z Polski i żądając przekazywania mu odpisów podań i dokumentów do władz polskich. Do tego celu służyły również niektórym przedstawicielom Poselstwa wyjazdy w teren dla pozyskania kontaktów, przy czym nie omieszkali oni grać na uczuciach religijnych, obierając sobie dla spotkań synagogi i inne miejsca związane z uprawianiem kultu religijnego oraz domagając się od kongregacji wyznaniowych zapraszania przedstawicieli Poselstwa. Tę działalność oraz jego cele potwierdził w swych zeznaniach urzędnik Poselstwa, Ari Lerner.

Posługując się wyżej wymienionymi metodami działania przedstawiciele Poselstwa utrzymywali kontakty z elementami syjonistycznymi, jak na przykład z Ozjaszem Raczko, rewizjonistą, b. członkiem organizacji faszystów żydowskich, osądzonym przez sąd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej za nielegalną działalność w Polsce, z Abramem Futerfasem, Szyją Ausüblem i innymi.

Samozwańczy patronat nad obywatelami polskimi narodowości żydowskiej i agitacja emigracyjna służyły zarazem za pretekst dla gromadzenia wiadomości dotyczących organizacji politycznych i społecznych w Polsce, sytuacji na Ziemiach Odzyskanych, sieci komunikacyjnej, sił obronnych. Dane te usiłowano wydobywać między innymi przy pomocy specjalnie opracowanego kwestionariusza od petentów Poselstwa oraz w czasie podróży poszczególnych pracowników Poselstwa. Tę nielegalną działalność o charakterze wywiadowczym potwierdzili w swych zeznaniach urzędnik Poselstwa, Ari Lerner oraz Futerfas Abram i Ausübel Szyja.

Jak wiadomo kontynuacją tej działalności jest praktyka przesłuchań przez władze Państwa Izrael imigrantów z Polski, między innymi na temat potencjału produkcyjnego Polski, sił obronnych, zastosowanie innowacji technicznych w Polsce, stanu kolejnictwa, handlu zagranicznego, aparatu państwowego itp. wiadomości.

W związku z wyżej przedstawionymi faktami, charakteryzującymi działalność Poselstwa Państwa Izrael Ministerstwo Spraw Zagranicznych kategorycznie domaga się od Poselstwa zaniechania wyżej omówionych niedopuszczalnych praktyk oraz przestrzegania i poszanowania praw, zwyczajów przyjętych w stosunkach międzynarodowych i dobrych obyczajów.

Pod płaszczykiem „dyplomacji"

Praktyki poselstwa państwa Izrael, jak wykazuje niezbicie nota naszego Ministerstwa Spraw Zagranicznych, mało mają zaiste wspólnego z dobrymi obyczajami i ze zwyczajami obowiązującymi w stosunkach międzynarodowych. Natomiast w faktach, przytoczonych w nocie, odnajdujemy z łatwością ów szczególny rodzaj dyplomacji, który zademonstrowali u nas dyplomaci amerykańscy i angielscy. Polega on przede wszystkim na wyzyskaniu swego pobytu w krajach, w których burżuazja została pozbawiona władzy, dla roboty szpiegowskiej, wiążąc się w tym celu z wrogami ludu pracującego.

Poselstwo państwa Izrael uważało za właściwe uzurpowanie sobie prawa występowania w imieniu obywateli polskich narodowości żydowskiej, zresztą wbrew życzeniom tych obywateli, którzy na równi ze wszystkimi korzystają z pełnego u nas równouprawnienia i którzy włączyli się w nurt pracy i budownictwa Polski Ludowej. Mało tego, poselstwo usiłowało stać się ośrodkiem ideologicznym i organizacyjnym zlikwidowanych od dawna na terenie Polski organizacji syjonistycznych, reprezentujących interesy reakcyjnej burżuazji żydowskiej.

Dla każdego, kto śledził proces bandy Slansky'ego w Czechosłowacji, nie ma żadnych wątpliwości czym jest syjonizm i czyim służy interesom. Ta organizacja burżuazji żydowskiej stała się jawną agenturą amerykańskich imperialistów i podobnie, jak inne agentury tych śmiertelnych wrogów ludzkości, dąży do obalenia ustroju demokracji ludowej.

Jak potwierdziły zeznania urzędnika poselstwa, Ari Lernera, poselstwo państwa Izrael posługiwało się w swych praktykach takimi ludźmi, jak np. Ozjasz Raczko, b. członek organizacji faszystów żydowskich, osądzony za nielegalną działalność przez sąd Polski Ludowej. Za pośrednictwem takich oto ludzi, jak również przy pomocy specjalnie opracowanego kwestionariusza dla petentów poselstwo zbierało informacje, stanowiące tajemnicę państwową. Wyzyskując dla antypolskiej działalności zagwarantowaną przez naszą Konstytucję wolność wyznania, urzędnicy poselstwa państwa Izrael organizowali spotkania z wrogami Polski Ludowej w synagogach i innych miejscach kultu religijnego.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych trzykrotnie zwracało uwagę poselstwa Izrael, iż Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nie będzie tolerował nadużywania przywilejów dyplomatycznych dla celów wrogich interesom naszego narodu. I w realizacji tej polityki Rząd nasz korzysta z pełnego poparcia całego narodu polskiego. Jak widać z przytoczonych faktów, poselstwo nie zaniechało jednak swej wrogiej Polsce działalności. W tych warunkach MSZ zmuszone było w sposób kategoryczny zwrócić się do poselstwa, domagając się poszanowania praw i zwyczajów przyjętych w stosunkach międzynarodowych.

Naród polski, piętnując z oburzeniem praktyki stosowane przez poselstwo państwa Izrael, ma świadomość, że nie są one wyrazem dążeń mas ludowych Izraelu, które, podobnie jak setki milionów ludzi na całym świecie, pragną pokoju i przyjaźni między narodami.

K. G.

Nowi laureaci Pokojowych Nagród Stalinowskich

(Dokończenie ze str. 1)

Nowa grupa wybitnych przedstawicieli sił demokratycznych różnych krajów świata — Yves Farge, Saifuddin Kiczlew, Elisa Branco, Paul Robeson, James Endicott, Johannes Becher, Ilja Erenburg — otrzymuje zasłużoną nagrodę, znamionującą wielki wkład każdego z tych działaczy do spraw walki o utrzymanie i utrwalenie pokoju na całym świecie.

W roku bieżącym przyznanie Międzynarodowych Nagród Stalinowskich zbiegło się z zakończeniem Kongresu Narodów w Wiedniu, który dobitnie zamanifestował wzrost potęgi sił pokoju i dalsze rozszerzenie szeregów międzynarodowego ruchu bojowników o pokój. U podstaw tego potężnego ruchu moralnego i politycznego, obejmującego dziś cały świat, leży nieodparte dążenie wszystkich narodów do współpracy pokojowej. Rokrocznie dowiadujemy się o coraz to nowych nazwiskach wytrwałych bojowników sprawy pokoju.

Przyznawszy nagrody za rok 1952, Komitet Międzynarodowych Stalinowskich Nagród Pokoju jest przekonany, że dał wyraz uczuciom milionów ludzi na całym świecie, którzy znają i gorąco aprobują działalność wymienionych w decyzji komitetu przedstawicieli narodów.

Co, GDZIE i kiedy?

POMORZANIN — „Niezapomniany rok 1919" (godz. 15,45, 18, 20,15).

POLONIA — „Cywil na stadionie" (godz. 17 i 19,15)

ORZEŁ — „Dolina śmierci" (godz. 17 i 19).

WOLNOŚĆ — „Biały kieł" (godz. 16, 18, 20).

GRYF — „Wielki koncert" (godz. 17 i 19).

BAŁTYK — „Na manewrach" (godz. 17 i 19).

MIR — dziś nieczynne.

ROZMAITOŚCI — „Pogoda na jutro", „Przygody bumelanta", „Kierowcy PKS" (godz. od 16 do 23).

TEATR ZIEMI POMORSKIEJ „Klub kawalerów" (godz. 19).

Wystawy

Muzeum im. L. Wyczółkowskiego — otwarte codziennie od godz. 10 do 16, w środę od godz. 12 do 19, w niedzielę od godz. 10 do 14.

POMORSKI DOM SZTUKI

„Plastycy Pomorza o Związku Radzieckim" oraz „Twórczość Gogola w oczach plastyków radzieckich".

BIBLIOTEKA MIEJSKA

Plac Bohaterów Stalingradu 24, otwarta codziennie (prócz niedziel i świąt) w godzinach od 10.30 do 13.30 oraz od 16 do 20 (oprócz śród).

NOCNY DYŻUR APTEK SPOŁECZNYCH

Od soboty, dnia 20 grudnia br. godz. 22-ej do soboty dnia 27 grudnia br. godz. 8-ej rano, dyżur nocny dla rejonu śródmieście i Bielawy — pełnić będzie: Apteka Społeczna nr 101 ul. Armii Czerwonej telef. 16-51. Dla rejonu Wilczak, Okole, Czyżkówko oraz pozostałych przedmieść stały dyżur nocny pełnić będzie: Apteka Społeczna nr 12 ul. Grunwaldzka 37 — tel. 24-31.

Zaznacza się, że dyżur nocny trwa od godz. 20 do 8-ej rano. Dyżur świąteczny 25 i 26 grudnia br. w godzinach od 8-ej do 20-ej pełnić będzie: Apteka Społeczna nr 101 ul. Armii Czerwonej telef. 16-51.

Powrót polskiej delegacji z Kongresu Narodów w Obronie Pokoju

WARSZAWA (PAP). Dnia 21 bm. powróciła z Wiednia do kraju polska delegacja, która brała udział w Kongresie Narodów w Obronie Pokoju. Wraz z nią przybyli do stolicy na zaproszenie Zarządu Głównego ZMP przedstawiciele młodzieży krajów kolonialnych, którzy uczestniczyli w Kongresie. Przybyła również wybitna pisarka niemiecka Anna Seghers.

Peron Dworca Głównego w Warszawie, na który wjeżdża pociąg, wiozący powracających z Kongresu delegatów, przybrany jest biało-czerwonymi, czerwonymi i niebieskimi proporcami oraz zielenią.

Do zgromadzonych przemówił przewodniczący Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju — przewodniczący polskiej delegacji na Kongresie Narodów w Wiedniu — Jarosław Iwaszkiewicz.

Zebrani gorąco podchwycili wzniesione przez mówcę okrzyki na cześć pokoju, na cześć Chorążego Pokoju — Józefa Stalina i Prezesa Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Bolesława Bieruta.

W imieniu delegacji młodych uczestników Kongresu przemówił następnie przedstawiciel młodzieży krajów Afryki — Dialo Saidon, który przekazał młodzieży polskiej serdeczne pozdrowienia.

Co dziesiąty robotnik w Niemczech zachodnich nie pracuje

BERLIN (PAP). Agencja ADN podaje, że w ostatnim okresie wzrosło znacznie bezrobocie w Niemczech zachodnich. W pierwszej połowie grudnia ilość bezrobotnych wzrosła o dalsze 268.580 osób, osiągając tym samym liczbę 1.515.934. [illegible] 300.000.

Delegaci z NRD w Katowicach

KATOWICE (PAP). W Katowicach bawili członkowie delegacji NRD, przybyłej do Polski na obchody „Tygodnia Postępowej Kultury Niemieckiej".

Goście z NRD zwiedzili hutę „Pokój" przekazując jej załodze braterskie pozdrowienia od mas pracujących Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz wielu milionów postępowych i miłujących pokój ludzi całych Niemiec.

Członkowie delegacji złożyli również wizytę w Pałacu Młodzieży im. Bolesława Bieruta w Katowicach. Młodzież Pałacu zgotowała gościom serdeczne przyjęcie.

Z życia Partii

Komitet Dzielnicowy PZPR Bydgoszcz — Kolejowa zawiadamia, że zebranie koła terenowego odbędzie się dziś 22 bm. o godz. 18 w sali KD Bydgoszcz Kolejowa. Ze względu na ważność omawianych spraw obecność towarzyszy obowiązkowa.

* * *

Egzekutywa terenowej podstawowej organizacji partyjnej przy KD Bydgoszcz — Szwederowo zawiadamia, że dziś w poniedziałek dnia 22 bm. o godz. 18 w sali KD Bydgoszcz — Szwederowo Plac Pawła Findera odbędzie się zebranie miesięczne terenowej podst. org. part. Ze względu na ważność omawianych zagadnień obecność wszystkich członków i kandydatów bezwzględnie obowiązkowa. Członkowie egzekutywy zbiorą się o godz. 17.

„GAZETA POMORSKA"
Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Redaguje Kolegium
Nakład RSW „Prasa"
REDAKCJA Bydgoszcz, ul. Dworcowa 13. Telefony: Redaktor naczelny 47-95, Sekretarz redakcji: 47-60. Działy: sportowy, miejski, terenowy i depeszowy 47-89. Dział rolny 47-96. Działy: gospodarczy, partyjny, kulturalno-oświatowy 47-60. Działy: korespondentów, listów czytelników i interwencji oraz porad prawnych: ul. Dworcowa 12, tel. 48-99 i 41-90. Sekretariat Redakcji 47-99.
Redakcja nocna 47-89.
Redaktor techniczny i korektornia 38-78.
Administracja: ul. Dworcowa 13, tel. 48-96 i 48-56.
Prenumerata i Kolportaż: PPK „Ruch" Oddz. Bydgoszcz, ul. Armii Czerwonej 6. Centrala: 27-90. Prenumerata zbiorowa: 19-51. Sprzedaż komisowa: 19-51. Prenumerata pocztowa i indywidualna: 19-50. Reklamacje: Centrala 27-90 wewn. 007.
Wpłaty na prenumeratę pocztową przyjmują wszystkie Urzędy Pocztowo-Telekomunikacyjne oraz kasa PPK „Ruch" w Bydgoszczy przy ul. Armii Czerwonej 6. Prenumerata miesięczna: 4,50 zł. Prenumerata zbiorowa: 2,25 zł. Przy zgłoszeniu prenumeraty należy podać dokładny adres.
Biuro Ogłoszeń: Dworcowa 16, tel. 48-06.
E-3-11312
Tłoczono czcionkami Drukarni RSW „Prasa" — Bydgoszcz
form. 75/115,5, rodzaj druk mat. klasa VII gramatura 50 g.

Narody całego świata czczą w Towarzyszu Stalinie wodza obozu pokoju i postępu

Fragmenty przemówienia członka KC PZPR Stefana Jędrychowskiego na uroczystej akademii w 73 rocznicę urodzin JÓZEFA STALINA

Towarzysze!

Cała postępowa ludzkość z głęboką czcią i miłością obchodzi 73 rocznicę urodzin wielkiego wodza klasy robotniczej, genialnego przyjaciela i kontynuatora dzieła Lenina, współtwórcy i organizatora Socjalistycznej Rewolucji Październikowej i państwa radzieckiego, budowniczego socjalizmu, pogromcy hitlerowskiego faszyzmu i oswobodziciela narodów, Wodza światowego obozu pokoju, demokracji i socjalizmu — Towarzysza Józefa Stalina. (Długotrwałe, gorące oklaski).

Postać Towarzysza Józefa Stalina jest obok postaci twórców socjalizmu naukowego, Karola Marksa i Fryderyka Engelsa, obok postaci wielkiego Lenina, największą postacią historyczną w całych dotychczasowych dziejach ludzkości, zdumiewającym przejawem wielkości ducha i geniuszu, odpowiadającego wielkości naszej przełomowej epoki, epoki rewolucji socjalistycznej i zwycięstwa socjalizmu nad kapitalizmem, epoki likwidacji społeczeństwa opartego na wyzysku klasowym i budowy nowego społeczeństwa, bezklasowego społeczeństwa komunistycznego.

Organizator zwycięstw pierwszego na świecie państwa robotników i chłopów

Towarzysz Stalin jest wraz z Leninem organizatorem i kierownikiem największego wydarzenia w dziejach ludzkości, Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, w toku której proletariat rosyjski na czele mas chłopskich i narodów uciskanych przez cara obalił władzę kapitalistów i obszarników i po raz pierwszy w dziejach ustanowił władzę robotników i chłopów na ogromnym terytorium, stanowiącym szóstą część świata.

Towarzysz Stalin przy boku Lenina i wraz z Leninem organizował pierwsze na kuli ziemskiej państwo robotników i chłopów Rosyjską Socjalistyczną Federacyjną Republikę Radziecką, a następnie Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Po śmierci Włodzimierza Lenina, Józef Stalin, rozwijając genialną teorię Lenina o możliwości zbudowania socjalizmu w jednym kraju i obroniwszy tę teorię przed agentami imperializmu — trockistami, bucharinowcami i zinowiewowcami, poprowadził partię komunistyczną do zwycięskiej walki o zbudowanie społeczeństwa socjalistycznego. Stalinowska teoria socjalistycznego uprzemysłowienia kraju, a w szczególności planowego rozwoju ciężkiego przemysłu, jako drogi prowadzącej do likwidacji zacofania i do stworzenia podstaw ustroju socjalistycznego, była przewodnią ideą wspaniałych stalinowskich planów 5-letnich rozwoju gospodarki narodowej, dzięki realizacji których Związek Radziecki stał się w ciągu zaledwie kilkunastu lat krajem nowoczesnego, socjalistycznego przemysłu i przodującej techniki. Rozwijając plan spółdzielczy Lenina, Towarzysz Stalin stworzył teorię kolektywizacji, jako drogi rozwoju rozdrobnionej drobnotowarowej wsi do socjalizmu i w walce z wrogami klasy robotniczej i socjalizmu pokierował realizacją kolektywizacji, stwarzając obok socjalistycznego przemysłu nowoczesne socjalistyczne rolnictwo i przeprowadzając likwidację pozostałych jeszcze klas kapitalistycznych. W ten sposób w Związku Radzieckim zbudowane zostało zwycięsko pierwsze na świecie społeczeństwo socjalistyczne i zlikwidowany został raz na zawsze wyzysk klasowy.

Po zbudowaniu ustroju socjalistycznego i uchwaleniu nowej Konstytucji Związku Radzieckiego, Towarzysz Stalin nakreślił na XVIII Zjeździe Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików) drogę dalszego rozwoju Związku Radzieckiego, dalszego potężnego wzrostu jego sił wytwórczych i stopniowego przechodzenia od socjalizmu do komunizmu.

Historyczne zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitlerowskimi Niemcami — triumfem stalinowskiej polityki gospodarczej i strategii wojennej

Zdradziecki najazd hitlerowskiej III Rzeszy na Związek Radziecki przerwał ten pokojowy rozwój. Towarzysz Stalin natychmiast po wybuchu wojny stanął na czele Państwowego Komitetu Obrony i osobiście pokierował dziełem zmobilizowania wysiłków całego narodu w celu zorganizowania obrony i rozgromienia najeźdźców. Gigantyczne zmagania narodów radzieckich z hitlerowskimi barbarzyńcami i ich wasalami stały się zarazem wielką historyczną próbą radzieckiego ustroju społecznego i ustroju politycznego.

Mimo tego, że Hitler korzystał uprzednio z hojnej pomocy anglo-amerykańskiej, następnie zaś dla prowadzenia wojny przeciwko Związkowi Radzieckiemu zmobilizował zasoby ujarzmionych przez siebie krajów zachodniej i środkowej Europy, Związek Radziecki pod kierownictwem Towarzysza Stalina w toku wojny osiągnął decydującą przewagę nad hitlerowskimi Niemcami, zadał najeźdźcom szereg druzgocących ciosów, wyzwolił nie tylko okupowane terytoria własne, ale także okupowaną przez hitlerowców Polskę i inne kraje środkowej i południowo-wschodniej Europy, przeniósł działania wojenne na terytorium nieprzyjacielskie i rozgromił wroga w jego własnym kraju.

Towarzysz Stalin w najcięższym momencie wojny, w chwili gdy wróg zbliżał się do Moskwy, w swym historycznym przemówieniu w dniu 7 listopada 1941 roku wyraził niezachwianą wiarę w ostateczne zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitlerowskimi Niemcami i natchnął pewnością zwycięstwa żołnierzy i oficerów bohaterskiej Armii Radzieckiej i cały naród radziecki. Przewidując ostateczne zwycięstwo Związku Radzieckiego Towarzysz Stalin oparł się na genialnej marksistowskiej analizie wszystkich czynników decydujących o zwycięstwie we współczesnej wojnie.

O zwycięstwie Związku Radzieckiego nad hitlerowskimi Niemcami zadecydowała przewaga ustroju socjalistycznego — pozwalającego na planową mobilizację zasobów i potencjału gospodarczego kraju w szybkim tempie — nad ustrojem kapitalistycznym, opartym na prywatnej kapitalistycznej własności środków produkcji.

Dużą rolę w umocnieniu zaplecza odegrało rozgromienie przez Towarzysza Stalina trockistowsko-bucharinowsko - zinowiewowskiej agentury imperializmu w okresie poprzedzającym wojnę.

Wreszcie w sposób decydujący zaważył na losach wojny geniusz strategiczny Towarzysza Stalina, który uzbrojony w potężną broń dialektyki marksistowskiej, opracował i zrealizował nowoczesną postępową strategię i sztukę operacyjną. Radziecka nauka wojenna w praktyce wykazała swą wyższość nad reakcyjną hitlerowską nauką wojenną.

Józef Stalin nakreśla wspaniałą perspektywę i konkretne drogi przejścia od socjalizmu do komunizmu

Po ukończeniu II wojny światowej Towarzysz Stalin w równie genialny sposób, jak organizował zwycięstwo nad hitlerowskimi Niemcami i kierował armiami na polu walki, organizuje i kieruje dalszym wspaniałym pokojowym rozwojem Związku Radzieckiego w kierunku komunizmu. (Oklaski.) Wbrew nadziejom imperialistów, że wysiłek wojenny osłabi Związek Radziecki i zachwieje jego siłę ekonomiczną, Związek Radziecki niezwykle szybko przezwyciężył skutki poważnych zniszczeń wojennych i znacznie przekroczył przedwojenny poziom produkcji.

Wielkie budowle komunizmu stanowią wspaniały dowód niewzruszalnej przewagi ustroju socjalistycznego nad gnijącym ustrojem kapitalistycznym, wspaniały triumf leninowsko-stalinowskiej polityki.

Ogromne historyczne znaczenie na drodze dalszego rozwoju Związku Radzieckiego w kierunku komunizmu posiada XIX Zjazd Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików), obecnie Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, a w szczególności nowe genialne dzieło Towarzysza Stalina pt. „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR", opublikowane w przededniu Zjazdu i przemówienie do delegatów zagranicznych, wygłoszone przez Towarzysza Stalina na Zjeździe. Dzieło pt. „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR", w którym Towarzysz Stalin omówił najważniejsze zagadnienia ekonomii politycznej w ustroju socjalistycznym, odkrył i sformułował podstawowe prawo ekonomiczne socjalizmu i podstawowe prawo ekonomiczne współczesnego kapitalizmu, nakreślił wspaniałą perspektywę i konkretne drogi przejścia od socjalizmu do komunizmu, dzieło to stanowi uwieńczenie całego dotychczasowego ogromnego dorobku teoretycznego marksizmu-leninizmu. (Długotrwałe oklaski).

Przewodniczący KC naszej partii Towarzysz Bolesław Bierut w artykule pt. „Zwycięski wódz naszej epoki", napisanym z okazji 70 rocznicy urodzin Towarzysza Stalina pisał:

„W zdumiewającym umyśle Towarzysza Stalina skoncentrowały się doświadczenia stuletniej walki rewolucyjnej proletariatu i potężne wzloty myśli jego genialnych poprzedników. Wielki uczeń Marksa, Engelsa i Lenina rozwinął wszechstronnie ich osiągnięcia teoretyczne, wzbogacając je własnymi doświadczeniami historycznego okresu budownictwa socjalistycznego i drugiej wojny światowej, która — największa z wojen ludzkich — była decydującym starciem dwóch ustrojów i dwóch epok. Wyprowadził zwycięsko socjalizm z tego starcia i przekształcił go w potęgę niezwyciężoną. Jest wodzem i natchnieniem partii, którą tworzył wraz z Leninem — partii, która zbudowała socjalizm, najsilniejszej partii światowego proletariatu, jego stalowej i niezłomnej awangardy".

Towarzysz Stalin nie tylko obronił marksizm-leninizm przed atakami wrogów socjalizmu i przed wszelkiego rodzaju wypaczeniami, ale twórczo rozwinął w nowych warunkach, uogólniając bogate doświadczenia budownictwa socjalistycznego w Związku Radzieckim i międzynarodowego ruchu robotniczego.

Ogromny dorobek teoretyczny Towarzysza Stalina, który rozwinął i wzbogacił skarbnicę marksizmu-leninizmu, zawiera niezwykłe bogactwo myśli, niezwykłe bogactwo wskazań, mających ogromne znaczenie teoretyczne i praktyczne dla budownictwa socjalizmu oraz dla rewolucyjnego ruchu mas pracujących na całym świecie. (Długotrwałe oklaski).

Ten dotychczasowy dorobek został uzupełniony i niezwykle wzbogacony w ostatniej klasycznej pracy Towarzysza Stalina pt. „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR".

W pracy tej Towarzysz Stalin postawił i rozwiązał w sposób naukowy podstawowe zagadnienia współczesnej nam epoki historycznej. Towarzysz Stalin przeprowadził głęboką analizę praw ekonomicznych, działających w społeczeństwie socjalistycznym, uzasadnił obiektywny charakter tych praw stanowiących odbicie procesów działających niezależnie od woli ludzkiej, przeprowadził druzgocącą krytykę wulgarnych, pseudonaukowych pojęć o charakterze tych praw, pojęć, tkwiących korzeniami w fałszywych koncepcjach woluntarystycznych i subiektywistyczno-idealistycznych. Towarzysz Stalin wykazał dobitnie, że negowanie obiektywnego charakteru praw ekonomicznych socjalizmu, wyobrażenie, że władza radziecka może w sposób dowolny udoskonalać, zmieniać czy przeobrażać obiektywne prawa ekonomiczne prowadzi do przypadkowości oraz do awanturnictwa w polityce gospodarczej.

Jednocześnie Towarzysz Stalin poddał surowej krytyce poglądy stojące na gruncie fetyszyzacji praw ekonomicznych, głoszące bezsilność społeczeństwa w obliczu żywiołowego działania tych praw.

Ogromne znaczenie prac i wskazań Józefa Stalina dla krajów budujących socjalizm i dla ruchu obrońców pokoju

Przeprowadzona przez Towarzysza Stalina głęboka analiza charakteru obiektywnych praw ekonomicznych socjalizmu ma znaczenie nie tylko dla działaczy w Związku Radzieckim, ma ona głębokie, podstawowe znaczenie dla nas, dla krajów budujących socjalizm. Walka o gruntowne poznanie obiektywnych praw ekonomicznych po to, aby je wykorzystać dla budowy społeczeństwa socjalistycznego, jest obowiązkiem wszystkich działaczy państwowych, partyjnych i gospodarczych, a błędne przekonanie, że władza ludowa „może wszystko", może dowolnie zmieniać i kształtować prawa ekonomiczne, mogłoby tylko utrudniać i zahamować postęp ku socjalizmowi. Podobnie konieczne jest zwalczenie poglądów o bezsilności społeczeństwa wobec żywiołowego działania praw ekonomicznych, poglądów, za którymi kryje się u nas często oportunizm i uleganie wpływom ideologii burżuazyjnej.

Szczególne znaczenie dla nas ma przeprowadzona przez Towarzysza Stalina głęboka analiza różnic pomiędzy prawami ekonomicznymi i prawami przyrody, stwierdzenie, że podczas gdy odkrycie i zastosowanie praw przyrody przebiega mniej lub więcej gładko, odkrycie i zastosowanie nowego prawa ekonomicznego natrafia na zaciekły opór ze strony reakcyjnych, obumierających sił społecznych, których interes klasowy jest sprzeczny z działaniem nowych praw ekonomicznych. To stwierdzenie Towarzysza Stalina ma tym większe znaczenie dla nas, że przeżywamy właśnie okres przejściowy, w którym stare prawa ekonomiczne, właściwe formacji kapitalistycznej, schodzą ze sceny i ustępują miejsca nowym prawom ekonomicznym, powstającym na gruncie nowych warunków ekonomicznych. Władza ludowa świadomie stara się wykorzystać nowe prawa ekonomiczne socjalizmu w interesie ogromnej większości społeczeństwa, mas pracujących, dla budowy wolnego od wyzysku ustroju socjalistycznego.

Stosowanie tych praw napotyka jednak na zaciekły opór ze strony reakcyjnych, obumierających sił społecznych, ze strony istniejącej jeszcze klasy kapitalistycznej — kułaków na wsi, ze strony resztek kapitalistycznych elementów w mieście i ze strony wszelkiego rodzaju agentów imperializmu. Przezwyciężenie tego oporu w drodze ostrej walki klasowej pozwoli na wykorzystanie obiektywnych praw ekonomicznych dla zwycięskiego zbudowania socjalizmu.

Przeciwstawiając wilczemu prawu współczesnego kapitalizmu podstawowe prawo socjalizmu Towarzysz Stalin mówi: „Zamiast zapewnienia maksymalnych zysków — zapewnienie maksymalnego zaspokojenia materialnych i kulturalnych potrzeb społeczeństwa, zamiast przerywanego rozwoju produkcji od koniunktury do kryzysu i od kryzysu do koniunkury — nieprzerwany wzrost produkcji; zamiast periodycznych przerw w rozwoju techniki, którym towarzyszy niszczenie sił wytwórczych społeczeństwa — nieprzerwane doskonalenie produkcji na bazie najwyższej techniki".

To genialnie proste i jasne stalinowskie przeciwstawienie podstawowego prawa ekonomicznego socjalizmu i podstawowego ekonomicznego prawa współczesnego kapitalizmu, stanowi dotkliwy cios dla obrońców i apologetów imperializmu, bowiem w dobitny sposób unaocznia masom ludowym na całym świecie niewzruszalną przewagę socjalizmu nad kapitalizmem.

Historyczne, na miarę światową, znaczenie posiada sformułowanie przez Towarzysza Stalina w pracy pt. „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" warunków przejścia od socjalizmu do komunizmu.

Przeprowadzona przez Towarzysza Stalina naukowa analiza takich wielkich zagadnień, jak zniesienie w ustroju komunistycznym istotnych różnic między miastem a wsią oraz między pracą fizyczną a umysłową, wskazanie dróg zacierania różnic klasowych między chłopami i robotnikami, dróg przekształcenia robotników, chłopów i inteligencji w pracowników bezklasowego społeczeństwa — dopełnia bogactwa treści, uogólnień teoretycznych i praktycznych wskazań zawartych w stalinowskiej teorii budowy komunizmu.

Dzieło Towarzysza Stalina stanowi zarazem ogromny wkład w dalszy rozwój leninowskiej nauki o imperializmie.

Towarzysz Stalin we właściwy swemu geniuszowi niezwykle przenikliwy sposób wskazał na nieuniknione narastanie i wybuch sprzeczności między krajami kapitalistycznymi mimo pozornej jedności obozu imperialistycznego.

Prasa burżuazyjna i politycy burżuazyjni usiłowali zbagatelizować i podważyć to stwierdzenie Towarzysza Stalina. Lecz na przekór tym twierdzeniom burżuazyjnych polityków, rozwój wypadków w świecie kapitalistycznym w czasie i po XIX Zjeździe Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego potoczył się w kierunku, potwierdzającym głęboki sens i prawdziwość słów Stalina. Zaostrzyły się sprzeczności angielsko-amerykańskie na Bliskim Wschodzie, sprzeczności francusko-amerykańskie w Północnej Afryce, sprzeczności francusko-niemieckie, sprzeczności pomiędzy narodami niemieckim i japońskim a imperializmem amerykańskim. W jaskrawy sposób przejawiła się sprzeczność pomiędzy walczącymi o niepodległość i zniesienie imperialistycznego wyzysku narodami krajów kolonialnych i zależnych a mocarstwami imperialistycznymi ze Stanami Zjednoczonymi na czele. Sprzeczności te ujawniły się z taką siłą, że doprowadziły nawet do szeregu porażek Stanów Zjednoczonych i mocarstw kolonialnych na forum Zgromadzenia Ogólnego ONZ, gdzie zwykle delegacja amerykańska dysponuje posłuszną większością.

Doniosłe znaczenie posiada dana przez Towarzysza Stalina charakterystyka światowego ruchu obrońców pokoju.

„Współczesny ruch w obronie pokoju — uczy Towarzysz Stalin — **ma na celu zmobilizowanie mas ludowych do walki o utrzymanie pokoju, o zapobieżenie nowej wojnie światowej. A zatem ruch ten nie zmierza do obalenia kapitalizmu i ustanowienia socjalizmu — ogranicza się on do demokratycznych celów walki o utrzymanie pokoju".**

Jednocześnie jednak Towarzysz Stalin podkreśla, że niesłusznie byłoby wyciągać stąd wniosek, że teza Towarzysza Lenina o nieuchronności wojen między krajami kapitalistycznymi straciła moc.

„Jest rzeczą najbardziej prawdopodobną — mówi Towarzysz Stalin — **że współczesny ruch w obronie pokoju jako ruch na rzecz utrzymania pokoju doprowadzi w razie powodzenia do zapobieżenia danej wojnie, do czasowego jej odroczenia, do czasowego utrzymania danego pokoju, do dymisji wojowniczego rządu i zastąpienia go przez inny rząd, który gotowy będzie czasowo utrzymać pokój. Jest to oczywiście dobrze, nawet bardzo dobrze. Niemniej jednak nie wystarcza to, aby unicestwić nieuchronność wojen w ogóle między krajami kapitalistycznymi. Nie wystarcza to, ponieważ przy wszystkich tych sukcesach ruchu w obronie pokoju imperializm mimo wszystko utrzymuje się, pozostaje w sile — a zatem pozostaje w sile również nieuchronność wojen. Aby usunąć nieuchronność wojen trzeba zniszczyć imperializm".**

Te wskazania Towarzysza Stalina posiadają ogromną doniosłość dla form i treści walki o pokój w chwili, gdy pod sztandarem ruchu obrońców pokoju skupiają się obok przedstawicieli klasy robotniczej w coraz szerszej mierze przedstawiciele innych klas społecznych, obok komunistów, bezpartyjni patrioci i przedstawiciele innych partii politycznych, przedstawiciele całych narodów uciskanych, walczących o niepodległość i suwerenność. (Długotrwałe, gorące oklaski). Wiedeński Kongres Narodów w Obronie Pokoju stanowi potężny cios wymierzony podżegaczom wojennym, stanowi jeszcze jedno potwierdzenie woli narodów ujęcia sprawy pokoju w swoje ręce i niedopuszczenia do rozpętania nowej wojny.

Dzieło Towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" i jego przemówienie do delegatów zagranicznych na XIX Zjeździe Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego ukazuje szerokie perspektywy masom ludowym wszystkich krajów w walce przeciwko imperialistycznej reakcji i agresji. (Pada okrzyk: „Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego niech żyje!". Wszyscy wstają, długo skandując „Stalin").

Natchnie ono nową siłą bojową rewolucyjny ruch robotniczy, ruch narodowo-wyzwoleńczy narodów uciskanych i międzynarodowy ruch w obronie pokoju. Narody całego świata widzą i czczą w Towarzyszu Stalinie wodza całego obozu pokoju i postępu, demokracji i socjalizmu, widzą w rękach Towarzysza Stalina sztandar swej walki. (Z sali pada gorąco podchwycony przez zebranych okrzyk: „Wielki Stalin — Wódz mas pracujących całego świata, niech żyje!".

Józef Stalin — wielki przyjaciel narodu polskiego

Naród polski ma szczególne powody obchodzić dzień urodzin Wielkiego Stalina, najlepszego przyjaciela narodu polskiego, szczególnie ciepło i serdecznie. Towarzysz Stalin zawsze był bliski polskiemu ruchowi rewolucyjnemu, znał ten ruch i nieraz pomagał mu prostować błędy i torować drogę naprzód. Towarzysz Stalin zna nasz kraj i serdecznie wspomina o swoim pobycie w Krakowie przed pierwszą wojną światową. Towarzysz Stalin wraz z Leninem zawsze walczył o słuszną marksistowską linię w rosyjskim ruchu robotniczym w kwestii narodowej, o uznanie prawa uciskanych narodów do samookreślenia i krytykował luksemburgistowskie błędy SDKPiL w tej sprawie. Z inicjatywy Lenina i Stalina jednym z pierwszych aktów rewolucyjnej Rosji było przekreślenie traktatów rozbiorowych zawartych przez Rosję carską z Prusami i Austrią. Zwycięskiej działalności rewolucyjnej Lenina i Stalina naród polski zawdzięcza odzyskanie niepodległości w r. 1918. Państwo Radzieckie już wówczas wyciągnęło do Polski rękę do zgody, ale ręka ta została odrzucona przez polską burżuazję i obszarników, którzy działając w imię swych interesów klasowych, a wbrew interesom narodu, zaprzedali Polskę zachodnim imperialistom. Kiedy w r. 1939 nad Polską zawisło niebezpieczeństwo hitlerowskiej agresji, Związek Radziecki znów wyciągnął dłoń pomocy do narodu polskiego, ofiarowując sojusz i pomoc zbrojną na wypadek hitlerowskiego najazdu na Polskę. Ale rządząca Polską zdradziecka klika sanacyjna na rozkaz anglo-amerykańskich i francuskich imperialistów odrzuciła radziecką pomoc. Antyradziecka polityka polskiej burżuazji i obszarników doprowadziła do katastrofy wrześniowej i postawiła naród polski w obliczu przygotowywanej mu przez hitlerowski faszyzm fizycznej zagłady.

Bohaterska walka narodów radzieckich i zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitlerowskimi Niemcami przyniosło po raz drugi narodowi polskiemu wyzwolenie, tym razem nie tylko narodowe, ale i społeczne. Dzięki osobistej opiece Towarzysza Stalina w Związku Radzieckim powstała armia polska, zaczątek wraz z Armią Ludową w kraju odrodzonego Ludowego Wojska Polskiego.

Towarzysz Stalin był twórcą przełomu w stosunkach pomiędzy narodem polskim a narodami radzieckimi, a w szczególności narodem rosyjskim, ukraińskim, białoruskim i litewskim a narodem polskim. (Długotrwałe gorące oklaski, przechodzące w owację).

Wieczna przyjaźń i sojusz połączy nasze narody na zawsze.

Dzięki Związkowi Radzieckiemu i osobiście Towarzyszowi Stalinowi Polska odzyskała zagarnięte jej przed wiekami Ziemie Zachodnie po Odrę i Nysę i ustaliła przyjazne stosunki z Niemiecką Republiką Demokratyczną.

Towarzysz Stalin kieruje nieocenioną pomocą okazywaną przez Związek Radziecki naszemu krajowi w budownictwie socjalizmu, w rozbudowie naszego socjalistycznego przemysłu. Z inicjatywy Towarzysza Stalina Związek Radziecki buduje w Warszawie własnymi siłami i środkami, jako dar dla Stolicy, wspaniały Pałac Kultury i Nauki, który stanie się trwałym i widomym pomnikiem przyjaźni polsko-radzieckiej i bezinteresownej pomocy Związku Radzieckiego, okazywanej naszemu krajowi.

Nauki i wskazania Towarzysza Stalina mają dla nas nieocenione znaczenie w praktyce budownictwa socjalizmu w naszym kraju, uzbrajają nas ideologicznie przeciwko wrogim siłom klasowym, pozwalają nam skutecznie przezwyciężać i pokonywać przeszkody i trudności, na jakie napotykamy na naszej drodze ku wspaniałej przyszłości. (Z sali pada okrzyk: „Wielki przyjaciel narodu polskiego, ukochany Stalin niech żyje!". Wszyscy wstają skandując: **„STALIN, POKÓJ"**).

Przyjaźń i pomoc okazywana przez Towarzysza Stalina narodowi polskiemu zobowiązuje nas do jeszcze bardziej ofiarnej pracy i walki o realizację Planu 6-letniego, do jeszcze większego zespolenia naszych szeregów we Froncie Narodowym, do zwiększenia naszego wkładu w walkę o utrwalenie pokoju na świecie i w umocnienie sił obozu pokoju i demokracji, do zwiększenia czujności w walce z agentami imperializmu, do włożenia maksymalnych starań dla przyśpieszenia realizacji wielkich idei Lenina i Stalina, idei socjalizmu i komunizmu. (Długotrwałe oklaski, padają okrzyki: „Niech żyje przyjaźń narodu polskiego z narodami Wielkiego Związku Radzieckiego!").

Będziemy działali zgodnie ze wskazaniami Towarzysza Bieruta, który w referacie na Naradzie Aktywu PZPR w Warszawie dnia 4 listopada 1952 r., poświęconej sprawozdaniu z XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego stwierdził:

„Obrady Zjazdu dają nam olbrzymi materiał dla ubojowienia ideologicznego naszych szeregów, dla walki o podnoszenie świadomości najszerszych mas pracujących. Winniśmy, wykorzystując dorobek ideowy Zjazdu, jeszcze bardziej wzmóc naszą pracę propagandową i wychowawczą, uczynić z nowych zdobyczy nauki stalinowskiej poważny oręż w walce z przeżytkami ideologii burżuazyjnej, wzmocnić aktywność i bojowość wszystkich organizacji partyjnych przez podniesienie ich pracy masowo-politycznej oraz ich inicjatywy organizacyjnej. Ponieśmy wielki dorobek ideowy Zjazdu w najszersze masy, niech budzi w nich wiarę w przyszłość i wolę do dalszych wysiłków w budownictwie socjalistycznym.

Niechaj pobudzające do działania idee XIX Zjazdu i mobilizujący apel Towarzysza Stalina do partii komunistycznych i robotniczych natchnie nas zapałem do dalszej walki o pokój na świecie, do walki o jak najrychlejsze, pełne zwycięstwo socjalizmu w naszej Ojczyźnie!" (Gorące długotrwałe oklaski. Pada okrzyk: „Niech żyje Polska Zjednoczona Partia Robotnicza i jej Przewodniczący Bolesław Bierut!". Zebrani stojąc skandują: **„STALIN — BIERUT — POKÓJ"**).

Niech żyje długie lata Wódz całej postępowej ludzkości, Wielki Przyjaciel narodu polskiego, nasz kochany Nauczyciel, **JÓZEF STALIN.**

(Długo niemilknąca owacja. Zebrani skandują: **„STALIN, STALIN"**).

GAZETA SPORTOWA

Czołowi sportowcy Pomorza

Felicja Orsztynowicz

Jest jedną z najlepszych sprinterek w kraju. Bydgoszczanka uprawia sport od roku 1947, kiedy to wstąpiła do ówczesnego HKS w Bydgoszczy. Następnie Orsztynowicz startuje w barwach toruńskiego Kolejarza, a ostatnio występuje w bydgoskiej Gwardii, w barwach której zapisała na swoje kon-

to wiele dobrych wyników stawiających ją w czołówce sprinterek.

Największym sukcesem popularnej zawodniczki jest zdobycie na zeszłorocznej Spartakiadzie tytułu mistrzyni Polski w biegu na 200 m. Z czasem 26,5 bydgoszczanka zajęła pierwsze miejsce pozostawiając w pobitym polu m. in. Moderównę, swą koleżankę klubową Szwajkowską, Minicką i Arndt. Była to jedna z największych niespodzianek Spartakiady. Na 100 m Orsztynowiczówna zajęła 4 miejsce z czasem 12,8. Jej rekord życiowy na tym dystansie wynosi 12,6.

Dobre wyniki osiąga również gwardzistka w skoku w dal. Spartakiada przyniosła wprawdzie jej dalekie 10 miejsce z wynikiem 5,02, ale rekord życiowy wynosi 5,26 m. Jest ona obok Gburkówny najlepszą zawodniczką na Pomorzu w tej konkurencji oraz mistrzynią Polski ZS Gwardia. Tytuł mistrzowski zrzeszenia zdobyła ona także w biegu przez płotki — 13,2 sek.

Orsztynowiczówna zawdzięcza swe wyniki usilnej pracy własnej i trenera Biniakowskiego, który nie szczędzi wysiłków, aby popularna Fela uzyskiwała jak najlepsze wyniki nie tylko na Pomorzu, ale także w skali ogólnopolskiej. Znając wytrwałość tej zawodniczki wierzymy, że w przyszłym sezonie letnim Orsztynowiczówna poprawi swe rekordy życiowe i nadal pozostanie czołową sprinterką Polski.

(w)

Na lodowej tafli

Łódzcy Włókniarze przegrali z Kolejarzem (Tor) i pokonali bydgoską Gwardię

TORUŃ. Młody zespół hokeistów łódzkiego Włókniarza rozegrał w sobotę i niedzielę dwa towarzyskie mecze w Toruniu i Bydgoszczy. W Toruniu przeciwnikiem łodzian był Kolejarz, który powiedzmy sobie szczerze w tym spotkaniu specjalnie nie zachwycił. Wprawdzie kolejarze wygrali 5:4 (4:0, 1:3, 0:1), ale wynik ten nie zadowolił publiczności ani autorów tego skromnego zwycięstwa.

Kolejarze byli w sumie zespołem lepszym i zasłużyli na zwycięstwo, jednak nie potrafili oni wykorzystać swej przewagi. Toruńczycy strzelali niecelnie, a z zagraniami także nie było najlepiej. Parę solowych raidów Rypyścia i Dybowskiego (zresztą na wysokim poziomie) nie ratowało sytuacji.

Przewaga techniczna miejscowych była wyraźna, ale taktyka pozostawiała wiele do życzenia i tym należy tłumaczyć tak ciężko wywalczone zwycięstwo kolejarzy.

Zespół Włókniarza wbrew wynikowi, zaprezentował się na ogół słabo. Cztery bramki zdobyte przez łodzian padły z przypadkowych akcji. Do wybitniejszych indywidualności zaliczyć należy braci Koczewskich, Łapczyńskiego oraz bramkarza Zwierzchowskiego, który bronił w II i III tercji kapitulując tylko jeden raz.

Do mniej przyjemnych fragmentów meczu należała ostra pod koniec spotkania gra obu zespołów, która zwłaszcza w III tercji przy stanie 5:4 dla miejscowych przekształciła się w brutalne starcia. Sędziowie (Zieliński i Kowalski z Torunia) byli zbyt pobłażliwi w swych orzeczeniach.

Bramki dla Kolejarza padły ze strzałów: Dybowskiego — 3, Głowińskiego oraz juniora Żebrowskiego.

Dla Włókniarza bramki zdobyli: Łapczyński — 3 oraz Glamaczyński.

Widzów 3 tysiące.

(ps)

* * *

W niedzielę łodzianie gościli w Bydgoszczy, gdzie spotkali się z Gwardią. Niestety złe warunki lodowe oraz padający deszcz uniemożliwił przeprowadzenie normalnej gry, która stała na niskim poziomie.

Zwycięstwo odnieśli goście w stosunku 4:3 (1:0, 3:3, 0:0). Na podstawie przebiegu spotkania wynik remisowy byłby sprawiedliwszym zakończeniem pojedynku. Gwardziści, którzy wystąpili bez Brzeskiego (wyjechał do Berlina z repr. Polski), kontuzjowanego Kelma i Nowaka nie zachwycili. Poza Kucharskim pozostali grali słabo, nie wychodzili na pozycje forsując grę środkiem. Szczególnie słabo wypadł Nuszel.

Bramki jakie padły w tym spotkaniu były raczej dziełem przypadku aniżeli wynikiem przemyślanych akcji. Dla Gwardji bramki uzyskali: Nuszel, Porzych i Wietrzykowski, a dla łodzian Glamaczyński 2 oraz Koczewski II i Łapczyński.

Glamaczyński i Łapczyński byli najlepszymi zawodnikami w drużynie Włókniarza.

Zawody oglądało ponad 2 tysiące widzów. (p)

Para węgierska Marianna i Laszlo Nagy zdobywcy trzeciego miejsca w jeździe figurowej parami na ostatnich mistrzostwach Europy w Wiedniu. Foto CAF

Piłkarze Kolejarza (W-wa) zdobyli „Puchar Polski"

WARSZAWA. W niedzielę na stadionie Wojska Polskiego w Warszawie odbył się ostatni mecz o „Puchar Polski". Tegoroczne walki dostarczyły zarówno piłkarzom jak i ich sympatykom niesłychanie wiele emocji. Dopiero po zaciętych bojach dobrnięto do finału gubiąc po drodze zdobywcę „Pucharu" z roku ub. mistrza Polski — Unię (Chorzów).

W spotkaniu finałowym walczyły dwie drużyny warszawskie. Po zaciętej grze, która z uwagi na ciężki teren nie stała na specjalnie wysokim poziomie Kolejarz pokonał CWKS Ib 1:0 (0:0). Strzelcem zwycięskiej bramki dla drugoligowców był Wesołowski.

Rekord świata sztangisty radzieckiego

MOSKWA. Na mistrzostwach ZSRR w podnoszeniu ciężarów rozegranych w Stalingradzie, Worobjew w wadze średniej pobił rekord świata w rwaniu, uzyskując 135 kg. Poprzedni rekord — 134 kg należał również do Worobjewa.

W mistrzostwach tych doskonałe wyniki osiągnęli i inni zawodnicy. Udodow zwyciężył w wadze koguciej uzyskując w trójboju 307 kg.

O współpracę rad zakładowych z kołami sportowymi

Poważną rolę w ruchu sportowym odgrywają zrzeszenia związkowe, które w swych szeregach skupiają setki tysięcy ludzi pracy, członków związków zawodowych. Zadania jakie stoją przed związkami zawodowymi są ogromne zarówno jeżeli chodzi o sport wyczynowy jak i o umasowienie kultury fizycznej w zakładach pracy.

Wiele się na temat opieki nad sportem ze strony związków zawodowych pisało i mówiło na różnego rodzaju konferencjach i posiedzeniach. Niestety w większości wypadków kończyło się jedynie na obietnicach i uchwałach.

Obietnice miały miejsce także na naszym terenie, gdyż i w województwie bydgoskim zagadnienie sportu w zakładach pracy nie jest jeszcze postawione tak jak należy, jak trzeba.

Przykładów ignoracji sportu i kultury fizycznej w zakładach pracy przytoczyć można niestety wiele.

Często dyrektor i rada zakładowa daleka jest od zainteresowania się sportem na swym terenie, często koło sportowe przy zakładzie pracy nie otrzymuje pomocy, nie jest otoczone opieką właśnie ze strony kierownictwa zakładu i czynnika związkowego.

Ponieważ za rozwój sportu i kultury fizycznej w fabryce, czy urzędzie w pierwszym rzędzie odpowiedzialna jest rada zakładowa przeto postaramy się na dwóch przykładach pokazać jak aktyw związkowy pomaga sportowcom.

Bydgoskie Zakłady Obuwia należą do tych zakładów, które zatrudniają znaczny procent młodzieży. Z tych względów wydawało by się, że właśnie BZO winny być zakładem mocno „usportowionym" o silnym liczebnie kole sportowym, gdyż wiadomo, gdzie jest młodzież, tam sport zawsze znajduje gorących entuzjastów. Nasza wizyta w BZO utwierdziła nas w przekonaniu, że o żywotności koła nie decyduje tylko i wyłącznie jego własna rada, ale także rada zakładowa.

O pracy koła, o jego bolączkach i osiągnięciach mówił szeroko sekretarz rady koła — Kowalski. Od niego dowiedzieliśmy się o kłopotach ze świetlicą, z której sportowcy nie zawsze mogą korzystać, o stosunkowo małej liczbie członków, zdobywaniu odznaki SPO, sprzęcie sportowym, którego nigdy nie jest za wiele.

A co sądzi o kole sportowym przewodniczący rady zakładowej tow. Urbański?

Tow. Urbański rozbrajająco przyznał, że sportowcem nie jest, na sporcie się nie zna i, że rada zakładowa na swych posiedzeniach i odprawach nigdy sprawy koła sportowego nie stawiała. Innymi słowy, koło sportowe sobie, a rada zakładowa sobie. Nic więc dziwnego, że większość młodzieży zatrudnionej w BZO nie uprawia sportu, że wśród członków koła na palcach można policzyć starszych pracowników. Trudno wymagać od tow. Urbańskiego i członków rady zakładowej, aby orientowali się we wszystkich sprawach związanych ze sportem, ale można i trzeba wymagać od nich opieki nad kołem, zainteresowania się pracą koła i udzielania mu wszechstronnej pomocy, gdyż obowiązkiem każdej rady zakładowej jest stała troska o rozwój sportu związkowego, a towarzysze z BZO poza ostatnim przydziałem znacznej kwoty pieniężnej na zakup sprzętu nie żyli troską o kulturę fizyczną.

Dlatego uważamy za konieczne nawiązanie stałego i ścisłego kontaktu rady zakładowej z kołem, stawiania sprawy kultury fizycznej na każdym posiedzeniu prezydium, gdyż tylko w ten sposób koło sportowe Włókniarz przy BZO podciągnie się, ulepszy swój styl pracy i włączy w swe szeregi większą część załogi.

Przy Centrali Produktów Naftowych w Bydgoszczy według informacji z rady okręgowej ZS Unia „istnieje" koło sportowe. Wprawdzie członkowie tego koła nie przejawiają specjalnie ożywionej działalności — powiedziano nam w radzie okręgowej, ale jest ono zarejestrowane.

Tymczasem w biurowcu CPN trudno kogoś znaleźć z rady koła. Okazuje się, że KS Unia przy CPN jest tylko zarejestrowane, gdyż o działalności nie można w ogóle mówić. Przewodniczący rady zakładowej również nie mógł nam nic o pracy sportowców powiedzieć. Opowiedział natychmiast historię powstania koła, która a w to nie wątpimy, zainteresuje radę okręgową zrzeszenia. Do koła sportowego werbowano wszelkimi środkami. Np. przewodniczącego rady zakładowej wciągnięto na listę członków — telefonicznie, a ten na swoisty werbunek w ogóle nie zareagował.

Efektem pracy rady koła i zainteresowania się sportem ze strony rady zakładowej są takie wyniki jak: brak członków Unii przy CPN we wszelkich akcjach masowych m. in. w „Marszach Jesiennych" oraz „istnienie" dwóch sekcji: tenisa stołowego i szachowej. Rada zakładowa wraz z dyrekcją tylko w jednym wypadku interweniowała i to w niewłaściwy sposób. Zamiast przyjść radzie koła z pomocą udzielono przewodniczącemu nagany. Przewodniczący rady zakładowej wychodzi z założenia, że w CPN trudno jest sport uprawiać, gdyż większość pracowników to osoby starsze, które nie powinny zajmować się sportem. Takie stanowisko jest niesłuszne i przynosi sprawie kultury fizycznej tylko szkodę.

Te dwa przykłady świadczą, że rady zakładowe dalekie są jeszcze od spraw kultury fizycznej i, że jest już najwyższy czas, aby aktyw związkowy bliżej zapoznał się z problemami wychowania fizycznego i sportu.

W. K.

Jan Kula jest w dalszym ciągu jednym z najlepszych polskich narciarzy. Dobre wyniki osiąga on nie tylko w skokach, ale również w biegach płaskich.

Gwardia (Tor) — Gwardia (Poznań) 15:5

TORUŃ. W meczu pięściarskim miejscowa Gwardia pokonała niespodziewanie zespół II ligi z Poznania — tamt. Gwardię 15:5. Poziom poszczególnych walk był średni.

Najładniejszy pojedynek stoczył w wadze piórkowej Piwoński, który wysoko pokonał Szrama.

Wyniki techn. (na pierwszym miejscu gospodarze): Iżykowski przegrał z Mikołajczukiem, Gumowski wygrał z Wilczakiem, Piwoński pokonał Szramę, Małachowski uległ Czarneckiemu w II st. przez tko. Piotrowski zwyciężył w III st. na skutek dyskwalifikacji Skibickiego. Pesta zdobył pkt. wo., Derkowski po słabej walce pokonał Rzadkiewicza, Niewczas II przegrał z Głowackim, Zmorzyński zremisował z b. ambitnym Kołpakiem, Niewczas I wygrał z Piechowiakiem.

Walki w ringu prowadził Kujaczyński.

(ps)

Siatkarze OWKS najlepsi na Pomorzu

GRUDZIĄDZ. W finałowym spotkaniu siatkówki męskiej o mistrzostwo okręgu i „Puchar Polski" byd goszczi OWKS zwyciężył miejscową Unię 2:1 (16:14, 7:15, 15:5).

Grudziądzanie zagrali niżej swych możliwości i jedynie w dwóch setach byli równorzędnym partnerem.

Najlepiej w drużynie wojskowej zagrali: Dołęgała i Patrowski, a w Unii Piotrowski i Mączkowski. (k)

Koszykarze AZS zastąpili Budowlanych

TORUŃ. Finałowe spotkania koszykarzy o mistrzostwo okręgu dostarczyły w tym roku specjalnie dużo emocji. Do ostatniej chwili nie można było wskazać mistrza. Do tytułu miały i to uzasadnione pretensje aż trzy zespoły toruńskie AZS, Budowlani i Kolejarz. Dopiero ostatni dzień rozgrywek rozstrzygnął, która z tych drużyn będzie walczyła o wejście do ligi.

W niedzielę przed południem Budowlani rozgromili bydgoską Gwardię 77:28 (39:11). Budowlani mimo, że nie są w pełnej formie bez żadnego wysiłku pokonali słaby technicznie i kondycyjnie zespół gości. Wysokie zwycięstwo toruńczyków dawało im jeszcze realne szanse na zajęcie pierwszego miejsca w tabeli końcowej.

Najwięcej punktów dla miejscowych zdobył Frankiewicz — 22, a dla pokonanych Szczepański i Szymankiewicz po — 6.

Zawody prowadzili Kowalski i Gabara z Torunia. (ps).

* * *

W godzinach wieczornych doszło do ostatniego spotkania mistrzowskiego. Przeciwnikiem Gwardii był AZS. Jak było do przewidzenia zwyciężyli akademicy, którzy byli zdecydowanie lepszym zespołem pod każdym względem. Wynik 112:55 (47:26).

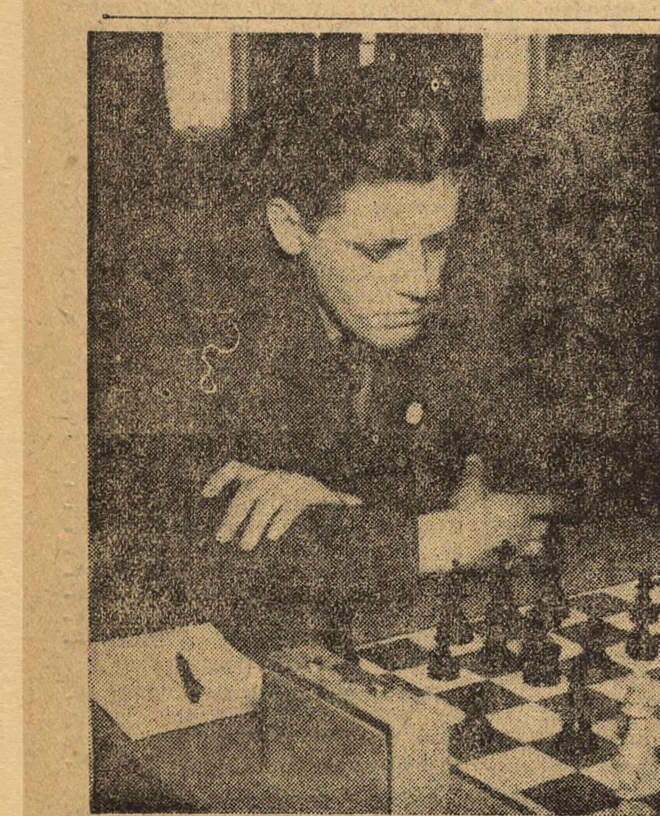
Od wyniku spotkania zależał dalszy udział drużyny UMK w meczach o wejście do ligi, nic więc dziwnego, że spotkanie wywołało duże zainteresowanie.

Gwardziści sprawili miłą niespodziankę i w stosunku do spotkania przedpołudniowego wypadli znacznie lepiej. Grali oni b. ambitnie i dopiero na 5 min. przed końcem spotkania, kiedy to boisko opuścił Araminowicz oddali pełną inicjatywę akademikom.

Najwięcej punktów dla nowego mistrza Pomorza zdobyli: Popielewski 39 i Olszewski 28 pkt. Dla Gwardii 21 pkt. zdobył Szymankiewicz, który obok Araminowicza był najlepszym graczem gości.

KOŃCOWA TABELA MISTRZOSTW

1) AZS Toruń	3	2	228:166
2) Budowlani Toruń	3	2	184:144
3) Kolejarz Toruń	3	2	137:117
4) Gwardia Bydg.	3	0	117:239

W Poznaniu odbył się turniej szachowy o tytuł mistrza Polski między: Śliwą a Makarczykiem. Zwyciężył Śliwa (Ogniwo — Kraków), zdobywając tytuł mistrza Polski.

Udany rewanż pięściarzy Włocławka

WŁOCŁAWEK. — Drugie spotkanie dwóch najlepszych zespołów pięściarskich Pomorza GWKS i Kolejarza (Włocławek) zakończyło się niespodziewanym zwycięstwem Kolejarza. Włocławianie zwyciężyli zasłużenie, gdyż w sumie byli zespołem lepszym zwłaszcza w wagach lekkich. Wynik meczu 12:8 dla Kolejarza.

Najładniejszą walkę stoczyli piórkowcy Ciura i Lewicki. Z pojedynku wyszedł zwycięsko Lewicki.

A oto wyniki walk, na pierwszym miejscu wojskowi. Kanka wygrał z Kowalewskim, Różek uległ Chmielewskiemu II, Ciura przegrał z Lewickim, Witkowski został zdyskwalifikowany w III st., w walce z Mielcarkiem. Janicki przegrał z Chmielewskim. Brzuszkiewicz uległ niespodziewanie Piotrowskiemu. Szczuka uległ przez tko w I st. Krajewskiemu, Mazurkiewicz pokonał Krzeszewskiego, Błażejewicz wygrał z Wiśniewskim, a Kryszewski pokonał Puchalskiego.

Walki w ringu prowadził b. dobrze Ciesielski z Inowrocławia.

O tytule zadecyduje trzecie spotkanie obu drużyn.

(HL)

Kolejarz (B)—Gwardia II (B) 8:4 (3:2, 1:0, 4:2)

BYDGOSZCZ. Towarzyski mecz hokeja na lodzie przyniósł zwycięstwo Kolejarzowi nad rezerwą Gwardii 8:4. Bramki dla kolejarzy zdobyli: Andrzejewski — 3, Świtała — 2, oraz Piórkowski, Porzych i Faja, a dla gwardzistów: Wiśniewski — 2, Porzych II i Norkowski. (p)

Kolejarz (Toruń) — AZS (Toruń) 2:0

TORUŃ. Decydujące o tytule mistrzowskim spotkanie siatkówki żeńskiej między lokalnymi rywalami Kolejarzem i AZS zakończyło się jeszcze jednym zwycięstwem kolejarek.

Zawodniczki Kolejarza grały lepiej zespołowo, a że akademiczki wypadły słabiej aniżeli się spodziewano przeto mecz odbył się tylko w dwóch setach. (15:13, 15:11).

— o —

Kolejarz (Bdg) — Budowlani (Toruń) 10:2 (1:1, 3:1, 6:0)

W towarzyskim meczu hokeja na lodzie rozegranym w ub. tygodniu w Toruniu, Kolejarz Bydgoszcz pokonał wysoko Budowlanych 10:2. Toruńczycy jedynie przez pierwsze dwie tercje stawiali zacięty opór, natomiast w ostatniej tercji goście niepodzielnie panowali na lodowisku.

(ps)